

עד אשר לא ירתק חבל הפסוף, חוט של חסד שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הזהב, דאיהי נחתא ביהווא חוט. נשבר החוט, נפל הגולה. ותשבר פד על המבוע, שהתורה נשתפחה בגלותא, ואותו המשאב, יופיא"ל (וי"א יפיפ"ה) השר, לא שאב ממעין התורה, ובגני אדם נבוכים בה.

קהלת יב) - חוט של חסד שנמשך מלמעלה למטה. ותרץ גלת הזהב - שהיא יורדת באותו החוט. נשבר החוט, נפל הגולה. ותשבר פד על המבוע - שהתורה נשתפחה בגלות, ואותו המשאב, יופיא"ל (וי"א יפיפ"ה) השר, לא שאב ממעין התורה, ובגני אדם נבוכים בה.

ונרץ הגלגל אל הבור, ומלאך המשחית ניתן לו רשות לחבל בכל יום. וישב העפר על הארץ פשהיה, ויכלו כל הנשמות, והעולם יכלה, והעפר שהפל נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה העולם חרב פשהיה. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם כבתחלה. ובאותו זמן פתיב, (דניאל יב ב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו. אתא ר' עזריה ורבי מרונוס, ונשקוהו ברישיה. קרא עליה, (משלי יח טו) לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת.

ונרץ הגלגל אל הבור, ומלאך המשחית נתן לו רשות לחבל בכל יום. וישב העפר על הארץ פשהיה, ויכלו כל הנשמות, והעולם יכלה. והעפר, שהכל נהיה ממנו, ישוב כבתחלה, ויהיה העולם חרב פשהיה. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ויתחדש העולם כבתחלה. ובאותו זמן פתוב (דניאל יב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו. בא רבי עזריה ורבי מרונוס, ונשקוהו בראשו. קרא עליו, (משלי יח) לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת.

פתח ואמר שיר השירים אשר לשלמה, זכאה דרא די חכמתא דלעילא שריא בגויה. בשעתא דקודשא בריך הוא הוי בעי לגלאה בארעא, מה דלא אתגלי למלאכי עילאי. ומאי איהו, רזין דחכמתא דשמא גליפא עילאה. דשמון קדישין לא אתמסרו לון, ואתמסרו לחכימין בארעא. בההיא שעתא, משבחן ואמרון, (תהלים ח ב) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. מה אדיר שמך בכל הארץ, אילין רזין גליפין דשמון קדישין, דאתגליין בארעא, ותושבחתא דהאי, על השמים. דכל אינון אוכלוסין אוזן ומשבחן עובדא דא, דאתגלי בארעא מה דלא אתגלי לון.

פתח ואמר, שיר השירים אשר לשלמה, אשרי הדור שהחכמה של מעלה שורה בתוכו, בשעה שהקדוש ברוך הוא היה רוצה לגלות בארץ מה שלא התגלה למלאכים העליונים. ומה הוא? סודות החכמה של השם החקוק העליון. שהשמות הקדושים לא נמסרו להם, ונמסרו לחכמים שבארץ. באותה שעה משבחים ואומרים (תהלים ח) ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. מה אדיר שמך בכל הארץ - אלו הסודות החקוקים של השמות הקדושים שהתגלו בארץ, והתשבחת של זה על השמים. שכל אותם ההמונים מודים ומשבחים את המעשה הזה, שהתגלה בארץ מה שלא התגלה להם.

הא הָכָא רִזִין דְּרִתִּיכָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, דְּאַרְבַּע
שְׁמֵהּ גְּלִיפִין, וְהָא אִיהוּ רִזָּא דְרִזִין רִתִּיכָא
עֵילָאָה דְשְׁמֵהּ: אַדְנִי. צְבָאוֹת. יְהוָה.
אֵהִי. רִזָּא דְאַרְבַּע שְׁמֵהּ גְּלִיפִין, דְּאַרְבַּע
זְהוּרִין. וְכָל זְהָרָא וְזְהָרָא אֲתַפְּלִיל חַד בְּחֲבֵרִיהּ,
וְתִיאוּבְתָא דְהָאִי לְעֶאֱלָא בְּהָאִי, וְלֹאֲתַפְּלָלָא
הָאִי בְּהָאִי.

וְאַרְיִן אַרְבַּע זְהוּרִין, אֲתַפְּרִשֵׁן בְּשְׁמֵהּ יִדְעֵן:
חַד אֶקְרִי זוּהִר חֲשׁוּף וְלֹא חֲשׁוּף.
בְּאַסְתַּפְּלוּתָא דִּילִיהּ, מִיַּד אַרְיִן חֲשׁוּף.
מִסְתַּפְּלָאן בֵּיהּ יִתִיר, נְצִיץ וְלֹהִיט בְּנִהְיִרוּ,
וְשִׁפְּרוּ עֵילָאָה. וְנִהְיִרִיהּ קָמִיט בְּגִינִיהּ, עַד
דְּבִטְשׁ בֵּיהּ נִהְיִרָא אַחְרָא, דְּכָרִי בְּהָאִי נִהְיִרָא,
וְאַנְקִיב לָהּ, כְּדִין אֲתַמְלִיא מִהֵוּא זְהָרָא,
וְנְצִיץ לְכָל סְטָרִין (דף שו ע"א).

זְהָרָא דָּא, אֲתַגְּלִיף בְּשִׁבְעִין וְתָרִין נְצִיצִין,
דְּאִינוּן שִׁבְעִין וְתָרִין שְׁמֵהּ גְּלִיפִין.
דְּשִׁבְעִין סְנֵהֲדָרִין וְתָרִין סְהָדִין. כְּדִין הָאִי
זוּהָרָא כְּלִילָא בְּשִׁתֵּי שְׁמֵהּ, וּמִתְעַטְרָא בְּשִׁמָּא
דָּא אַדְנִי.

כְּדִין אִיהוּ שֵׁר דְּכָל עֲלָמִין, וְכָל חֵילִין וְכָל
מִשְׁרִיין דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין, כְּלֵהוּ אֶמְרִי
תוּשְׁבַחְתָּא דְּהָאִי (קרא) דְּקָא מְשַׁבְּחָן לִיהּ,
וְאַמְרִין תוּשְׁבַחְתָּא, (נ"א דבלהו) וּמְשַׁבְּחִים לְעֵילָא.
וְדָא זְהָרָא כַּד אֲשַׁתְּלִים, אִיהוּ שִׁי"ר. אַדוּן,
שֵׁר, רְבוּן. י שְׁלִימוּ דְּאֲשַׁתְּלִימוּ מִכּוּלָּא, שִׁי"ר
הַמְעֵלוֹת, רְבוּן מְמַנָּא עַל כָּל חֵילִין וּמִשְׁרִיין
דְּרַגְיָן דִּלְתַתָּא.

זְהָרָא תְּנַיִנָּא, הוּא זוּהַר דְּכָל עֵינִין עֵילְאִין
סְתִימִין, (ע"ל) כְּנִישׁ לְגַבִּיהּ. וְהוּא זוּהַר
נְצִיץ לְעֵינִין, דְּלֹא יִכִּילוּ לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, וְהָאִי
אֶקְרִי זוּהַר חֵי. וּבְגִין דְּאִיהוּ חֵי, נְטִיל כָּל

הָרִי כָּאן סוּדוֹת הַמְרַכְּבָה
הַעֲלִינָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל אַרְבַּעַת
שְׁמוֹת חֲקוּקִים, וְזֶהוּ סוּד הַסּוּדוֹת
שֶׁל הַמְרַכְּבָה הַעֲלִינָה שֶׁל
הַשְּׁמוֹת: אַדְנִי, צְבָאוֹת, יְהוָה,
אֵהִי. הַסּוּד שֶׁל אַרְבַּעַת שְׁמוֹת
חֲקוּקִים, שֶׁל אַרְבַּעַת זְהָרִים, וְכָל
זֶהר וְזֶהר נִכְלָל אַחַד בְּחֲבֵרוֹ,
וְתִשׁוּקָתוֹ שֶׁל זֶה לְהַכְנִס לְזֶה,
וְלְהַפְּלִל זֶה בְּזֶה.

וְאַרְבַּעַת הַזְהָרִים הֵלְלוּ נִפְרָדִים
בְּשְׁמוֹת יְדוּעִים. אַחַד נִקְרָא זְהָר
חֲשׁוּף וְלֹא חֲשׁוּף. בְּהַסְתַּפְּלוּת
שֶׁלוֹ, מִיַּד מְרִים חֲשׁוּף. מִסְתַּפְּלִים
בּו יוֹתֵר, נוֹצֵץ וְלוֹהֵט כְּאוֹר, וְיָפִי
עֲלִיּוֹן. וְאוֹרוֹ קָמוּט בְּתוֹכוֹ, עַד
שֶׁמֶכָּה בּו אֹר אַחַר, שְׁכוּרָה כְּאוֹר
הַזֶּה וְנוֹקֵב אוֹתוֹ, אֲזַי מִתְמַלֵּא
מֵאוֹתוֹ הַזֶּהר, וְנוֹצֵץ לְכָל צֶדֶד.

הַזֶּהר הַזֶּה נִחְקַק בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם
נִיצוּצוֹת, שֶׁהֵם שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם
שְׁמוֹת חֲקוּקִים שֶׁל שִׁבְעִים
סְנֵהֲדָרִין וּשְׁנַיִם עֲדִים. אֲזַי הַזֶּהר
הַזֶּה כְּלוּל בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת, וּמִתְעַטֵּר
בְּשֵׁם הַזֶּה אַדְנִי.

וְאֲזַי אוֹתוֹ הַשֵּׁר שֶׁל כָּל הָעוֹלָמִים,
וְכָל הַצְּבָאוֹת וְכָל הַמַּחְנוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּתְּוֹנִים, כָּלֵם
אוֹמְרִים הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל הַזֶּהר (הַכְּתוּב)
שֶׁמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים
תְּשַׁבַּחַת (שֶׁל כָּלֵם) וּמְשַׁבְּחִים
לְמַעַלָּה. וְהַזֶּהר הַזֶּה, כְּשֶׁנִּשְׁלַם,
הוּא שִׁי"ר. אַדוּן, שֵׁר, רְבוּן. י
הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהַשְּׁתַּלְּמוֹ מִן הַכָּל.
שִׁי"ר הַמְעֵלוֹת, הַרְבוּן הַמְמַנָּה עַל
כָּל הַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת וְהַדְּרָגוֹת
שֶׁלְמָטָה.

הַזֶּהר הַשְּׁנַיִ הוּא זֶהר שֶׁכָּל הָעֵינִים
הַעֲלִיּוֹנִים הַנִּסְתָּרִים (נִכְסִים) כּוֹנְסִים
אֵלָיו. וְהוּא זֶהר נוֹצֵץ לְעֵינִים
שֶׁאֵין יְכוּלוֹת לְהַסְתַּפֵּל בּוֹ, וְזֶה
נִקְרָא זֶהר חֵי. וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא חֵי,
נוֹטֵל כָּל הַזְהָרִים הַעֲלִיּוֹנִים

הנסתרים, וזרק זהרים נוצצים למטה, ועושה פרות ותולדות למינו.

והזוהר החי הזה נקרא חי העולמים, וזהו הפלל של העליונים והתחתונים, ועל שמוציא זהרים נוצצים ועושה תולדות למינו, נקרא הזוהר הזה צבאו"ת. וזהו שתשוקתו תמיד לשבח תמיד בזהר הראשון הזה שנקרא שיר. וכשפלוולים יחד בחבור אחד בלי פרוד תוף תשוקה שלמה, אז הפל נקרא שיר השירים.

ואפ"ל הוא לבדו, שהוא כלל של הכל, נקרא כלל של רבים, הכלל של כל הזהרים העליונים והתחתונים. קוראים לו כל, הפלל של הכל. הוא חיים. עליו כתוב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן. כל החיים תלויים בו. ממנו פורחים חיים וזהרים לכל צד. השיר הזה שאמרנו נקרא בא"ר, ואותם החיים העליונים נכנסים לתוכו. ואותו הזוהר שנקרא חיים, נובעים בו. ועל זה כתוב באר מים חיים. וכתוב באר חפרוה שרים, על שם שאותם גדולים עליונים, זהרים טמירים, שהתפנסו לזהר הזה. והם לא חפרוה אלא על ידי זה.

הזוה"ר השלישי, הזוהר הזה הוא כלל של שלשה זהרים, הסוד של שלש אותיות. בזהר הזה נדבקו האבות.

זהו רצוא ושוב, אין מי שיכול להתישב בניצוץ שלו. על זה כתוב (יחזקאל א) והחיות רצוא ושוב. זה יורש ירשה של זהרים טמירים שלא התגלו. וסוד השם הקדוש של שלש אותיות תלויות בהם, יה"ו. מפאן, האות ה' רביעית לוקטת ולוקמת. וכך מסתדר בסדור שלם.

זהירין עלאין סתימין, וזריק זהירין נציצין לתתא, ועביד פירין ואיבין לזניה.

ודא זוהר חי, איקרי חי העולמים. ודא איהו פללא דעילאי ותתאי, ועל דאפיק זהירין נציצין, ועביד איבין לזניה, איקרי האי זוהר צבאו"ת. ודא איהו דתיאובתיה תדיר, לשבחא תדירא, בהאי זוהר קדמא דאקרי שיר. וכד פליין פחדא בחבורא חדא בלא פירוודא, גו תיאובתא שלימא, פדין איקרי פלא שיר השירים.

ואפ"ל איהו בלחודוהי, דאיהו פללא דכלא, איקרי פללא דסגיאין, פללא דכל זהירין עילאין ותתאין. פל קרינן ליה, פללא דכולא. חיים איהו. עליה כתיב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן. פל חיים ביה תליין. מיניה פרחין חיים וזהירין לכל סטר.

האי שיר דקאמרן, איקרי בא"ר, ואינון חיים עילאין עאלין בגויה. וההוא זהרא דאקרי חיים, נבעין ביה. ועל דא פתיב, באר מים חיים. וכתיב (במדבר כא יח) באר חפרוה שרים. על שמא דאינון רברבין עילאין, זהירין טמירין, דאתפנשו בהאי זהרא. ואינון לא חפרוה, אלא על ידא דדא.

זהר"א תליתאה, האי איהו זהרא פללא דתלת זהירין, רזא דתלת אתוון. בהאי זהרא אבהן אתדבקו.

האי איהו רצוא ושוב, לית מאן דיכיל לאתישבא בניצוץ דיליה. על האי פתיב (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב. דא גרית אחסנתא ירותא דזהירין טמירין, דלא אתגליין. ורזא דשמא קדישא דתלת אתוון תליין בהו, יה"ו. מפאן, את ה' רביעאה לקיט ונקיט. והכי אתסדר בסידורא שלים.

הזֶה"ר הִנֵּה הוּא רְצוּא וְשׁוֹב,
בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת ו', וְהוּא עוֹמֵד
בְּאֶמְצַע, בֵּין מַעְלָה וּמְטָה. הָאוֹת
ה' מְצַד זֶה לְמַעְלָה, וְהָאוֹת ה'
מְצַד הַזֶּה לְמַטָּה. וְהַחִיּוֹת שֶׁהֵן ו'
בְּאֶמְצַע. וְעַל זֶה רְצוּא וְשׁוֹב,
רְצוּא - אֶל הַה' הָעֲלִיּוֹנָה,
לְהַתְעַלּוֹת אֵלֶיהָ בְּתַשׁוּקָה שְׁלֵמָה.
וְשׁוֹב - אֶל הַה' הַתַּחְתּוֹנָה, לְתַת
לָהּ, כְּמוֹ שֶׁלְקַט מִלְמַעְלָה.

הזֶה"ר הִנֵּה הוּא כְּמוֹ גִּלְגַּל הַעֵצִין,
בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר, שֶׁהַזֶּה"ר הִנֵּה רְצוּא
וְשׁוֹב, תְּשׁוּקָתוֹ לְהַתְעַלּוֹת
לְמַעְלָה, וּמִיַּד חוֹזֵר. וְזֶה סוּד
אֲשֶׁר, עוֹמֵד כְּאֵן וְכֵאֵן.

הזֶה"ר הַרְבִּיעִי (אח"ח). זֶהוּ זֶה"ר
נִסְתָּר שֶׁלֹּא נִרְאָה כְּלָל. שְׁהַרִי מִן
הַזֶּה"ר הִנֵּה הַנִּסְתָּר יֵצְאוּ שְׁאֵר
הַזֶּה"רִים, וּמִתְפַּשְׁטִים וְנִכְלָלִים
הָאֶחָד בַּחֲבֵרוֹ. הַזֶּה"ר הִנֵּה לֹא
הַתְגַּלָּה כְּלָל, אֲבָל עוֹמֵד בְּתַבּוּנַת
הַלֵּב, שֶׁהַלֵּב יוֹדֵעַ וּמִסְתַּכֵּל בּוֹ,
אֵף עַל גַּב שֶׁלֹּא נִרְאָה כְּלָל.

זֶה מִשׁוּם שֶׁכָּל אוֹתָם הַזֶּה"רִים
יוֹצֵא מִמֵּנּוּ תְּשׁוּקָה שֶׁל הַזֶּה"ר
הַתַּחְתּוֹן, לְשִׁבְחַת שְׁבַח, לְהִסְתַּכֵּל
בְּתוֹךְ אוֹתָם הַזֶּה"רִים, לְהַכְלִיל
בְּתוֹכָם, לְהַתְעַלּוֹת לְרֵאוֹת בְּאוֹתוֹ
הַנְּעֵם הָעֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד
הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים כ"ו) אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת
ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי בְּבֵית ה'
כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. וְזֶה סוּד לְשִׁלְמָה, לְמַלְכָּה
שְׁכַל הַשְּׁלוֹם הוּא שְׁלוֹ.

כְּתוּב (זְכוּרִיה ד') רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת
זָהָב כְּלָה וְגִלְגָּה עַל רֵאשָׁה וְשִׁבְעָה
נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה
מוֹצָקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה.
לְזְכוּרִיה הַתְגַּלָּה הַסּוּד שֶׁל
הַמְּנוֹרוֹת הַטְּהוֹרוֹת. אַחַת
מְסֻדֶּרֶת, וְאַחַת מְאִירָה.

רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת - זֹו מְנוֹרָה
הַמְּסֻדֶּרֶת בְּשִׁבְחֵי הַגְּנוּנִים
הַחֲקוּקִים בְּשֵׁם אֲדֹנָי. בְּשֵׁם זֶה

דָּא זִיְהִר"א אִיהוּ רְצוּא וְשׁוֹב, בְּרִזָּא דָּאֵת ו',
וְאִיהוּ קָאִים בְּאֶמְצַעִיתָא, בֵּין עֵילָא וְתַתָּא.
אֵת ה' מְסֻטְרָא דָּא לְעֵילָא. וְאֵת ה' מְסֻטְרָא
דָּא לְתַתָּא. וְהַחִיּוֹת דְּאִינוּן ו' בְּאֶמְצַעִיתָא. וְעַל
דָּא רְצוּא וְשׁוֹב, רְצוּא לְגַבֵּי ה' עֵילָאָה,
לְאַסְתַּלְקָא לְגַבֵּהּ בְּתַאוּבָתָא שְׁלִים. וְשׁוֹב לְגַבֵּי
ה' תַּתָּאָה, לְמִיָּהֵב לָהּ, כְּמָא דְלִקִּיט מִלְעֵילָא.
זִהְרָא דָּא אִיהוּ כְּגִלְגְלָא דְעֵינָא, בְּאוֹרַח סְתִים,
דְּזִהְרָא דִילֵיהָ רְצוּא וְשׁוֹב, תִּיאוּבָתִיהָ
לְאַסְתַּלְקָא לְעֵילָא, וּמִיַּד אֶהְדֵּר. וְרִזָּא דָּא אֲשֶׁר,
קָאִים הַכָּא וְהַכָּא.

זִהְר"א רְבִיעָאָה (אח"ח). הַאי אִיהוּ זִהְרָא סְתִים,
דְּלֹא אַתְחַזִּי כְּלָל. דִּהָא מֵהַאי זִהְרָא
סְתִימָא נִפְקוּ שְׁאֵר זִהִירִין, וְאַתְפְּשִׁטוּן
וְאַתְפְּלִיָּן חַד בְּחֲבֵרִיהָ. הַאי זִהְרָא לֹא אַתְגְּלִי
כְּלָל, אֲבָל קָאִים בְּסוּכְלָתָנּוּ דְלִבָּא. דְלִבָּא יוֹדֵעַ
וְאַסְתַּכֵּל בֵּיהּ, אֵף עַל גַּב דְּלֹא אַתְחַזִּי כְּלָל.

וְדָא, בְּגִין דְּכָל אִינוּן זִהִירִין, נִפְקָא מִנֵּיהָ
תִּיאוּבָתָא דְּזִהְרָא תַתָּאָה, לְשִׁבְחָא
שְׁבַחָא, לְאַסְתַּכֵּלָא בְּגוֹ אִינוּן זִהִירִין,
לְאַתְפְּלָאָה בְּגוֹיֵיהוּ, לְאַסְתַּלְקָא לְמַחְמֵי בְּהַהוּא
נוֹעַם עֵילָאָה. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד מִלְכָּא, (תְּהִלִּים
כ"ד) אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי
בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. וְרִזָּא דָּא לְשִׁלְמָה, לְמִלְכָּא דְשְׁלָמָא
כְּלָא דִילֵיהָ.

כְּתוּב (זְכוּרִיה ד"ב) רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה
וְגִלְגָּה עַל רֵאשָׁה וְשִׁבְעָה נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ
שְׁבַעַה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה.
זְכוּרִיה אַתְגְּלִי לִיהָ רִזָּא דְמְנִרְתֵּי דְכִיּוּן. חַד
מְתַסְדְּרָא. וְחַד דְנִהְרָא.

רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת, דָּא מְנִרְתָּא מְתַסְדְּרָא
בְּשִׁבְחֵי דְגְּוֹנוּן גְּלִיפָאן, בְּשִׁמָּא